

Arrest

nr. 160 986 van 28 januari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt van 4 september 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat G. KLAPWIJK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 22.06.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

X (R.R.:X)
nationaliteit: Armenië

geboren te Leninakan op 17.10.1987

adres: X

en echtgenoot [...]

en kind [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 31.8.2012 zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift¹ niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

Het advies waarvan sprake, luidt als volgt:

"Artikel 9ter §3 - 4°

Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 22.06.2012.

Kennelijk laat dit medisch dossier niet toe het bestaan vast te stellen van een graad van ernst zoals vereist door artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, zoals geïnterpreteerd door het Europees Hof van de Rechten van de Mens dat een aandoening eist die levensbedreigend is gezien de kritieke gezondheidstoestand of het zeer vergevorderd stadium van de ziekte.

(EHRM 27 mei 2008, Grote Kamer , nr. 26565/05, N v. United Kingdom; EHRM 2 mei 1997, nr. 30240/96, D. v. United Kingdom.)

Uit de standaard medische getuigschriften d.d. 22.05.2012 en 15.06.2012 mag niet blijken dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een directe bedreiging inhoudt voor haar leven. De beschreven aandoeningen vereisen geen dringende maatregelen zonder welke er acuut levensgevaar zou kunnen zijn.

"Nu in eerste instantie wordt geoordeeld dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit; kan bijgevolg in tweede instantie met vastheid gesteld worden dat zij niet lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft. (RvV 29 juni 2012, nr. 83.956; RvV 6 juli 2012, nr. 84.293)"

Ik stel bijgevolg vast dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is onder meer afgeleid uit het zorgvuldigheidsbeginsel.

In het eerste middelonderdeel doet verzoekster gelden dat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met het derde standaard medisch getuigschrift van 17 juli 2012 dat zij aan de verwerende partij heeft overgemaakt, waarin de nadruk wordt gelegd op de weerslag van de ziekte op het kindje van verzoekster en het suicidegevaar, en dat het zorgvuldigheidsbeginsel dus is geschonden.

2.2. De verwerende partij repliceert in haar nota het volgende:

“Vervolgens verwijt verzoekster de verwerende partij geen rekening gehouden te hebben met het medische attest van 17 juli 2012r waarin inderdaad gesteld wordt dat verzoekster lijdt aan een majeure depressie met suicidegevaar, wat een weerslag heeft op haar kind.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat bij de aanvraag om machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet twee standaard medische getuigschriften werden bijgevoegd, gedateerd op 22 mei 2012 en 22 juni 2012. Het attest van 17 juli 2012 werd NIET gevoegd bij de aanvraag.

Artikel 9ter §3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid”;

Aangezien het duidelijk vaststaat dat het standaard medisch getuigschrift van 17 juli 2002 niet gevogd werd bij de aanvraag, diende de verwerende partij hiermee geen rekening te houden.

Louter ten overvloede merkt de verwerende partij op dat reeds in de twee medische getuigschriften die wel gevoegd werden bij de aanvraag om machtiging tot verblijf melding werd gemaakt van verzoeksters depressie en suicidepogingen. Verzoekende partij maakt niet duidelijk, in welke mate het attest van 17 juli 2012 een ander licht zou hebben geworpen op het oordeel van de ambtenaar-geneesheer.”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift van 17 juli 2012 zich in het administratief dossier bevindt. De ambtenaar-geneesheer, en bij uitbreiding de gemachtigde, had er dus kennis van, of minstens van moeten hebben, toen de bestreden beslissing werd genomen.

De verwerende partij stelt nu dat met dit stuk geen rekening moest worden gehouden, omdat het niet bij de aanvraag werd gevoegd, daarbij verwijzend naar artikel 9ter, §3, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling heeft echter betrekking op de hypothese waarin er geen standaard medisch getuigschrift bij de aanvraag werd gevoegd zodat de aanvraag alleen al om die reden onontvankelijk moet worden verklaard. Dat is in casu echter niet het geval: bij de aanvraag werden reeds twee andere standaard medische getuigschriften gevoegd, zodat ze op grond van de voormelde bepaling niet onontvankelijk kon worden verklaard. Dat heeft de verwerende partij overigens ook niet gedaan: de aanvraag werd onontvankelijk bevonden op grond van artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet, meer bepaald omdat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. In die optiek toont de verwerende partij niet aan dat zij, en meer in het bijzonder de ambtenaar-geneesheer, bij de beoordeling van de vraag of de ziekte er al dan niet één is zoals geviseerd in artikel 9ter, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, geen rekening moest houden met alle gegevens die hem op dat moment ter beschikking waren gesteld, ook wanneer dat gebeurde onder de vorm van een standaard medisch getuigschrift dat op een later moment, doch nog voordat de bestreden beslissing werd genomen, werd voorgelegd. De verwerende partij kan dus op dat vlak niet worden bijgetreden.

Waar de verwerende partij nog betoogt dat het standaard medisch getuigschrift van 17 juli 2012 geen nieuwe gegevens aan het licht brengt dan deze die wel reeds door de ambtenaar-geneesheer werden beoordeeld, vraagt zij in wezen dat de Raad overgaat tot een beoordeling van de voorliggende medische gegevens om de verzoekster een belang bij het middel te ontzeggen. De Raad kan echter niet overgaan tot een dergelijke beoordeling; dat is een bevoegdheid die aan de geneesheer toekomt,

temeer nu de vermeldingen op de getuigschriften verre van identiek zijn, zo ook niet wat betreft de medicatie die wordt genomen in het kader van de behandeling.

Het middel, gestoeld op het zorgvuldigheidsbeginsel, is in de besproken mate gegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 4 september 2012, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. WIJNANTS